

ností), kdežto žití v hotelu anebo v bytě s cizím nábytkem a stravováním jest spojeno se značným nákladem. Na tom ničeho nemění, že jeho manželka se občas u něho zdržuje.

3. Porušena byla zásada slyšení stran tím, že výsledek konaného šetření nebyl st-li sdělen, čímž mu bylo znemožněno, aby podal příslušná vysvětlení a podal důkazy o svých tvrzeních.

O stížnosti této uvažoval nss následovně:

Podle odst. II. D 2 usnesení min. rady ze dne 27. července 1920 přísluší ženatým státním zaměstnancům, ustanoveným na systemisovaná místa na Slovensku, jak při původním jmenování, tak při pozdějším případném přeložení z moci úřední, pokud se nemohou pro úředně zjištěný nedostatek bytů do nového působiště anebo do místa poblíže se nalézajícího a normálně přístupného přestěhovati, diety stanovené pro exponované zaměstnance dle bodu III. odst. 1, po příp. odst. 2. bod 1 cit. usnesení ministerské rady. Ježto se nař. rozhodnutí opírá jediné o ten důvod, že st-l nevedl vůbec dvojí domácnosti, a ostatních předpokladů nároku na výplatu diet se nedotýká, mohl se nss zabývatí jenom otázkou, zda požadavek vedení dvojí domácnosti jest podmínkou nároku na výplatu diet ve smyslu odst. II. D 2 cit. usnesení ministerské rady.

Po názoru nss-u má ustanovení tohoto odstavce ten smysl, že ženatým zaměstnancům, ustanoveným na systemisovaná místa na Slovensku, má býti poskytnuta proti zaměstnancům, ustanoveným na služební místa v ostatních částech republiky čsl., určitá výhoda (arg. »... stanoví se ... tyto výhody« v úvodním odstavci ad II.), která měla záležeti v tom, že se jim poskytne odškodné ve formě diet, nebudou-li moci pro nedostatek bytů na Slovensku žití životem rodinným se všemi oněmi znaky, které jako na příklad spolužití se členy rodiny ve společné vlastní domácnosti, stravování v domácnosti a obstarávání i ostatních potřeb životních ve vlastní domácnosti, život ve vlastní domácnosti charakterisují. Nemůže-li tedy státní zaměstnanec svoje celé domácí zařízení do nového svého působiště na Slovensku pro nedostatek bytů přestěhovati a rodinný život ve vlastní své domácnosti uplatňovati, pak přísluší mu, jsou-li tu i ostatní předpoklady cit. odst. II. D 2 cit. usnesení ministerské rady, nárok na diety tam normované bez ohledu na to, zda vedl dvojí domácnost čili nikoliv.

Ježto tedy nař. rozhodnutí vychází z názoru opačného, neshoduje se s cit. usnesením ministerské rady a bylo je proto jako nezákonné zrušiti, aniž se nss musil zabývatí ostatními námitkami stížnosti.

Ježto tedy, jak svrchu řečeno, nař. rozhodnutí se opírá o jediný důvod, t. j. nedostatek vedení dvojí domácnosti, a nss vycházeti může dle § 6 svého zákona jediné ze skutkové podstaty, která nař. rozhodnutí byla za podklad položena, nemohl se nss zabývatí vývody odvodního spisu podaného žal. úřadem, pokud tento nař. rozhodnutí se snaží odvodniti i skutečnostmi, o které nař. rozhodnutí opřeno nebylo.

Č. 1780.

Policejní právo trestní: I v oboru trestního práva policejního může trestnost vyloučiti toliko omyl skutkový, nikoli však omyl

právní. Omyl právní neexkulpuje obviněného ani tenkrát, když omyl ten s ním sdílely i osoby jiné.

(Nález ze dne 23. prosince 1922 č. 19.455.)

Prejudikatura: Boh. č. 265 adm.

Č. 1781.

Vojenské věci: K otázce započtení skutečné služební doby důstojnické, ztrávené v zemské obraně před tím, než byl důstojník usnesením čestné rady zbaven své hodnosti, při přeřazení do hodnostních tříd a platových stupnic k 1. lednu 1920 podle zák. z 19. března 1920 č. 195 sb. z. a n.

(Nález ze dne 23. prosince 1922 č. 19.773.)

Věc: Ant. Š., evidenční kapitán v K. (adv. Dr. L. Kubal z Prahy) proti ministerstvu národní obrany (min. místotaj. Dr. B. Šefl) o započtení služebních let.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud se jím nezapočítává služební doba od 9. května 1895 do 5. září 1904, zrušuje se pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím započtena byla st-li dle zákona ze dne 19. března 1920 č. 195 sb. z. a n. služební doba takto:

I. služební doba důstojníka zemské obrany od 9. května 1895 do 5. září 1904, kterého dne byl st-l výrokem čestné rady pro porušení stavovské cti zbaven hodnosti, nebyla st-li vůbec započítána;

II. rovněž mu nebyla započítána služební doba odsloužená po opět-ném dobrovolném vstupu do zemské obrany od 23. října 1905 do 23. října 1907, jakožto doba presenční služby;

III. služební doba poddůstojníka z povolání od 23. října 1907 do 29. února 1912 byla mu započítána toliko jednou třetinou;

IV. doba od 1. března 1912 do 28. února 1913 jako čekatelský rok nebyla mu rovněž započítána;

V. další doba od 1. března 1913 byla mu jako služba důstojnická plně započtena.

Nss uvážil o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí odst. I. až IV. pro jeho nezákonnost toto:

Dle 1. odst. § 6 zák. o prozatimní úpravě služebních požitků čsl. vojska ze dne 19. března 1920 č. 195 sb. z. a n. zařadují se k cíli stanovení služebních požitků gážisté, kteří v den účinnosti tohoto zákona (1. ledna 1920) byli v činné službě, podle služebních let započítatelných pro postup do vyšších požitků, t. j. pro časový postup i pro postup do vyšších stupnic platových téže hodnostní třídy (§ 5, odst. 3).

Podle odst. 2 cit. § 6 lit. A. č. 1 a) jsou u aktivních gážistů domácího vojska započítatelná skutečná služební léta ztrávená v hodnosti důstojníka nebo vojenského úředníka; služební léta důstojnických a úřed-